

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02018/2019-ERU

V Praze dne 16. května 2019

Č. j. 02018-5/2019-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-02018/2019-ERU s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Metrostav a.s.**, se sídlem Koželužská 2450/4, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 000 14 915, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, kterým je společnost **Metrostav a.s.**, se sídlem Koželužská 2450/4, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 000 14 915 (dále též „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 26. listopadu 2018 v obci Domažlice, ul. Komenského, v zadním traktu budovy, která byla součástí bývalého pivovaru č. p. 10, v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a to nízkotlaké ocelové plynovodní přípojky DN 50, činnost spočívající v realizaci izolačních prací obvodového traktového zdiva objektu, při navrtávání otvorů pro montáž infuzních clon na akci s názvem „Dostavba pivovaru - Kulturní centrum Domažlice“, prostřednictvím ručního náradí – přikleповé vrtačky, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení, za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 23 000 Kč** (slovy: dvacet tři tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 08219.

Odůvodnění

Dne 11. února 2019 bylo Energetickému regulačnímu úřadu (dále též „Úřad“ anebo „správní orgán“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu, podle § 159a odst. 1 písm. a) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, doručeno odevzdání věci k projednání přestupku, Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, Územním odborem Domažlice, oddělením obecné kriminality (dále též „Policie ČR“), vedené pod sp. zn. [REDAKCE], společně se spisovým materiálem o přestupku (dále též „spis Policie ČR“), kterého se mohl dopustit stavbyvedoucí účastníka řízení pan [REDAKCE] (dále též „stavbyvedoucí“). Spis Policie ČR byl vložen do správního spisu, který je veden pod sp. zn. OSR-02018/2019-ERU (dále též „spisový materiál“).

Ze spisového materiálu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:

- práce spočívající ve vrtání otvorů pro montáž infúzních clon, při kterých došlo dne 26. listopadu 2018 k poškození nízkotlaké ocelové plynovodní přípojky DN 50 (dále též „plynárenské zařízení“) v obci Domažlice, ul. Komenského, v zadním traktu budovy, která byla součástí bývalého pivovaru č.p.10, byly prováděny pracovníky společnosti Habeš - stále sucho s.r.o., se sídlem Plzeň, Pod Všemi svatými 110/73, PSČ 30100, IČO: 263 97 048, na základě smluvního vztahu s účastníkem řízení a dle pokynů stavbyvedoucího, který byl v postavení zaměstnance účastníka řízení. Uvedené jednání je za účelem posuzování odpovědnosti za předmětný přestupek **příčitatelné účastníkovi řízení**;
- stanovisko provozovatele distribuční soustavy **bylo vydáno** dne 25. května 2018 pod zn. [REDAKCE] a poškozené plynárenské zařízení je zakresleno v detailním zákresu plynárenského zařízení, který je jeho součástí;
- vytyčení polohy plynárenského zařízení **nebylo správcem plynárenského zařízení provedeno**, což odůvodňoval stavbyvedoucí tým, že probíhali práce zevnitř, tedy z interiéru objektu;
- vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo **bezprostředně nahlášeno** místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu;
- veškeré náklady spojené s opravou poškozeného plynárenského zařízení a náhrada vzniklé škody vyčíslené provozovatelem plynárenského zařízení na částku 46 870,08 Kč **byly beze zbytku uhrazeny**;
- v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku **54 m³ plynu** do ovzduší **v délce trvání 180 minut**. V důsledku poškození plynárenského zařízení **nedošlo k přerušení dodávky plynu žádným konečným zákazníkům**.

Ze spisu Policie ČR, jehož součástí je též výpověď pracovníka dodavatelské společnosti, stavbyvedoucího a fotodokumentace, vyplývá, že:

- plynárenské zařízení bylo vedeno v kaslíku vysekaném v obvodovém zdivu rekonstruovaného objektu. Bylo svedeno do plechové skříně hlavního uzávěru plynu, na které byl viditelný nápis HUP, která byla instalována v uliční části ve fasádě objektu,
- k poškození plynárenského zařízení došlo při realizaci navrtávání otvorů pro instalaci infúzních clon – vodorovné izolace zdiva, kdy otvory se navrtávali v I. PP, tj. pod úroveň terénu, u základové spáry objektu, cca 10 cm od sebe. Navrtávání

probíhalo ručním nářadím - příklepovou vrtačkou, za použití nejdříve vrtáku o délce 60 cm a posléze vrtáku o délce 100 cm.

- stavbyvedoucí vypověděl, že se navrtávalo do cca 90 % rozsahu obvodového zdiva, které mělo být cca 120 cm, kdy stavbyvedoucí spoléhal na projektovou dokumentaci, kterou obdržel od investora, kterým bylo město Domažlice, ve které nebylo poškozené plynárenské zařízení vůbec zakresleno. Poškozena byla nepoužívaná plynovodní přípojka ze sedmdesátých let, jak posléze zjistil stavbyvedoucí od plynářů. Město Domažlice se posléze k věci vyjádřilo tak, že požádalo provozovatele distribuční soustavy o zrušení poškozené plynovodní přípojky. Stavbyvedoucí dále vypověděl, že obdržel a měl k dispozici vyjádření od správců inženýrských sítí, ale nenapadlo jej toto kontrolovat. Stavbyvedoucí uznal svou odpovědnost za poškození plynárenského zařízení.

Správní orgán ke shora uvedeným skutečnostem uvádí, že stavbyvedoucí účastníka řízení, dle všeho, nevěnoval dostatečnou odbornou péči a pozornost studiu, jak projektové dokumentace, tak stanovisku provozovatele distribuční soustavy, tak místní situaci, kdy skříň hlavního uzávěru plynu byla zcela zřetelně viditelná ve fasádě objektu. Jestliže měl stavbyvedoucí k dispozici stanovisko, ze kterého existence plynárenského zařízení vyplývá, mohl provést zjištění stavu věci, tedy provést další zjišťování, např. co je to za plynárenské zařízení, k jakému účelu slouží, kde je vedeno a jak je vedeno a zda je používán či nikoli. Rozhodně mohl při vynaložení nezbytné odborné péče a požadovaného úsilí tyto skutečnosti zjistit a popřípadě jej nechat vytyčit, či provést sondáž u paty rekonstruovaného objektu za účelem zjištění hloubky jeho uložení pod terénem a jeho vedení, kdy by jistě zjistil, že je vedeno ve vysekané spáře objektu, a že o tuto spáru je obvodové zdivo užší a může dojít za použití vrtáku v délce 100 cm k jeho poškození. Mohl tak např. použít vrták o délce kratší, anebo provést vrtání otvorů, mimo oblast vedení plynárenského zařízení, a tím zamezit jeho poškození. Avšak takováto zjištění ani opatření učiněna nebyla. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že stavbyvedoucí účastníka řízení neučinil vše, co učinit mohl a měl, aby poškození plynárenského zařízení zamezil.

Dle § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu.

Za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje dle § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení.

S ohledem na výše uvedené, po prostudování podkladů obsažených ve spisovém materiálu, dospěl správní orgán k závěru, že došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení se společností Habeš - stále sucho s.r.o. nebo s jejich zaměstnancem, který plynárenské zařízení poškodil, ani se stavbyvedoucím účastníka řízení, neboť se jednání, v jehož důsledku došlo k poškození plynárenského zařízení, dopustili v přímé souvislosti s činností účastníka řízení, které je dle shora uvedeného přičitatelné účastníkovi řízení.

S ohledem na výše uvedené přistoupil správní orgán k vydání tohoto příkazu dle § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 150 správního řádu.

Zákon o odpovědnosti za přestupky upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

S ohledem na výše uvedené správní orgán uvádí, že ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona a navazující přestupek dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona a maximální výše pokuty, kterou lze za předmětný přestupek dle § 91a odst. 7 energetického zákona uložit, nebyly v rozhodném období, tj. od doby spáchání přestupku do současnosti, dopadajícím způsobem na projednávaný skutek novelizovány, tzn., že skutková podstata projednávaného přestupku a obsahové znění předmětných ustanovení včetně zákonem stanovené maximální výše možné sankce (pokuty), zůstaly dle příslušných ustanovení energetického zákona zachovány (totožné).

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za posuzovaný skutek (přestupek) a uložení správního trestu je tedy s ohledem na výše uvedené rozhodnou právní úpravou zákon o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řádem a energetický zákon.

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona.

V tomto příkazním řízení se správní orgán zabýval porušením § 68 odst. 3 energetického zákona, dle kterého platí, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty předmětného přestupku porušení zákazu stanoveného v § 68 odst. 3 energetického zákona, tj. v daném případě poškození energetického (plynárenského) zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných skutečností pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prostřednictvím shora uvedených osob prováděl práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení, v jejichž důsledku došlo k poškození předmětného plynárenského zařízení.

Na základě zjištěných skutečností s ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že účastník řízení svým jednáním porušil § 68 odst. 3 energetického zákona, čímž došlo k naplnění formálních znaků přestupku dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formálních znaků přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (společenské škodlivosti) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. května 2007), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterých platí, že přestupkem je společensky škodlivý

protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v důsledku jeho jednání došlo k poškození plynárenského zařízení s výše uvedenými následky, kdy lze shledat společenskou škodlivost, spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy.

S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že není v daném případě pochyb o naplnění formální a materiální stránky předmětného přestupku ze strany účastníka řízení.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky zprošťující účastníka řízení odpovědnosti za přestupek, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku (porušení povinností) zabránil. Ze zjištěných skutečností, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku. Z okolností daného případu jednoznačně vyplývá, že účastník řízení prováděl prostřednictvím shora uvedených osob v ochranném pásmu plynárenského zařízení takové činnosti a takovým způsobem, kterým došlo k poškození plynárenského zařízení. Lze tak konstatovat, že účastník řízení použil takový pracovní postup, který je neslučitelný s požadavkem na vynaložení veškerého úsilí a maximální opatrnost, kterou měl účastník řízení v daném případě realizovat. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení neučinil vše, co učinit měl a mohl k tomu, aby k poškození plynárenského zařízení nedošlo.

Ve vztahu k výše uvedenému lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání předmětného přestupku.

Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Správní orgán s ohledem na zjištěné skutečnosti a shora uvedené okolnosti daného případu, rozhodl o uložení správního trestu ve smyslu § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve formě pokuty. Uložení správního trestu ve formě pokuty považuje správní orgán v projednávaném případě za zákonné, vhodné a účelné, přičemž tento správní trest zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost:

- v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 54 m³ plynu do ovzduší v délce trvání 180 minut.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost:

- v důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky plynu konečným zákazníkům;
- účastník řízení svým jednáním poškodil nízkotlakou ocelovou plynovodní přípojku, tedy z energetického hlediska, zařízení menšího významu než např. středotlaký plynovod;

- bezprostřední nahlášení poškození plynárenského zařízení a součinnost účastníka řízení se správcem plynárenského zařízení a Policií ČR při šetření věci;
- úhradu vzniklé škody;
- správní orgán jako výrazně polehčující posoudil okolnosti, za kterých k poškození plynárenského zařízení došlo, a to, že k poškození došlo při navrtávání otvorů pro instalaci infuzních clon do obvodového zdiva, z vnitřní strany rekonstruovaného objektu, kdy vrtákem došlo k poškození plynárenského zařízení vedeného ve vysekané kapse v obvodovém zdivu objektu.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno dle § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zejména zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení – obviněnými z přestupku, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán při ukládání pokuty jako přitěžující okolnost zohlednil, že účastník řízení je evidován v rámci níže uvedených správních řízení za porušení právního předpisu ve věcné působnosti Úřadu, a to pro porušení § 68 odst. 3 energetického zákona, v rozhodném znění:

- sp. zn. OSR-06618/2016-ERU, které bylo pravomocně skončeno dne 12. července 2016 nabytím právní moci příkazu, kterým byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč,

a dále pro porušení § 46 odst. 12 energetického zákona, v rozhodném znění:

- sp. zn. OSR-10279/2018-ERU, které bylo pravomocně skončeno dne 29. prosince 2018 nabytím právní moci příkazu, kterým byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 37 000 Kč,

přičemž tyto skutečnosti správní orgán hodnotí jako výrazně přitěžující okolnost.

Správní orgán pro úplnost uvádí, že je mu z úřední činnosti rovněž známo, že účastníkovi řízení byla rovněž uložena sankce za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu v rámci řízení vedeného pod sp. zn. KO-03770/2011-ERU. K této skutečnosti však správní orgán jako k přitěžující okolnosti nepřihlédl, neboť od spáchání jednání, které bylo předmětem správního řízení vedeného pod sp. zn. KO-03770/2011-ERU, již uplynula doba delší než tři roky.

Správní orgán se při stanovení výše uložené pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení, přičemž vycházel z veřejně dostupných informací – sbírky listin příslušného obchodního rejstříku, ze kterého správní orgán zjistil, že účastník řízení v souvislosti s výkonem podnikatelské činnosti vykázal za rok 2017 výsledek hospodaření po zdanění ve výši 392 932 000 Kč.

S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že uložená pokuta byla stanovena ve výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, tj. při samé dolní hranici možné zákonem stanovené sazby, nelze v případě účastníka řízení, uvažovat o tom, že by uložená pokuta pro účastníka řízení mohla mít likvidační charakter. Zároveň správní orgán uvádí, že pokuta byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Jan Křepinský, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha